

भयान्तिमान् । दहः शीतोदकेनेव सिक्तान्द्रुहानि म-
न्यते” । लण्णलोमा अधिकतरलण्णरोमा सञ्चितिक-
(चौटा) कीटविशेषः । सविषमण्डूकदण्डस्य लण्णमाह
“एकदंष्ट्रादितः शून्यः स रजः पीतकः सट्ट । सनि-
द्रुहर्दमान् दण्डोमण्डूकैः सविषैर्भवेत्” । एकदंष्ट्रादितः
स्रभावादेकयैव दण्डश्च दण्डो भवति । सत्सविषस्य कार्य-
माह “सत्स्यास्तु सविषा कुर्युर्ताहं शोधं रजं तथा” ।
लण्णोकाविषकार्यमाह “वण्डू शोधं ज्वरं मूर्च्छां स-
विषास्तु लण्णोक्तसः” । कुर्युरिति शेषः । गृहगोपिका
विषकार्यमाह “विदाहं नयसुं तोदं प्रसेदं गृह-
गोपिकाः” । कुर्युरिति शेषः । शतपदीविषकार्यमाह
“दंशे स्नेदं रजं दाहं कुर्याच्छतपदीविषं शतपदी (मि-
जार्ह) इति लोके । मशकविषकार्यमाह “कण्डूमा-
न्यशकैरीषच्छोधः स्यान्मन्दवेदनः” । असाध्यमशकल-
ण्णमाह “असाध्यकीटसदृशमसाध्यं मशककृतम्” ।
असाध्यकीटसदृशं असाध्यैः कीटैर्लूतादिभिः कृतं यत्
क्षतं तत् सदृशवेदनम् । मल्लिकार्दशकलण्णमाह “सद्यः
संज्ञाविषी श्यावादाहमूर्च्छाज्वरान्विता । पिडका
मल्लिका दंशे तासान्तु स्थगिका सङ्घट्” । तासामित्यादि
तासां रुग्णतोक्तानां पक्षां मल्लिकाणां मध्ये स्थगिका-
नान्नी शीघ्रं प्राणं हरतीत्यर्थः । व्याघ्रादिविषाणां
कार्यमाह “चतुष्पाङ्गिर्हिपाङ्गिर्वा मखैर्दन्तैश्च यत् कृतम् ।
गूयते पच्यते तत्तु क्षवति ज्वरयत्यपि” । चतुष्पाङ्गः
व्याघ्रादिभिः हिपाङ्गः वनमनुष्पादिभिः गूयते शून्यो
भवति । विषोर्जातस्य लण्णमाह “प्रसृज्जदोषं प्रकृति-
स्वधातुमन्नाभिकामं समपूत्रविट्कम् । प्रसृज्जदोषेन्द्रिय
चित्तचेष्टं वैद्योऽवगच्छेदविषं मनुष्यम्” । प्रसृज्जदोषं
प्रकृतिस्यदोषं शेषं सुगमम्” । [ब्रह्म्याककोश्याम् राजनि०

विषकण्टकिनी स्त्री विषयुक्ता कण्टकमख्यस्या इति ।
विषकण्ट पुं विषं कण्टे यस्य । शिवे । [शब्द० ।
विषघा स्त्री विषं हन्ति हन-ड नि० कुल्ल । शुद्ध्याम्
विषघातिन् पुं विषं हन्ति हन-णिनि । शिरीषवृक्षो
शब्दमात्रा । २विषनाशके लि० ।

विषघ्न पुंविषं हन्ति हन-टक् । १शिरीषवृक्षे शब्द० । २यवासे
२विभीतके राजनि० । ३चम्पकवृक्षे च जटा० । ५हिमलो-
पिकायां (हेतेवा) स्त्री डीप् । ६द्वन्द्वारण्याम् ७वनवर्ध-
रायाम् ८भूय्यामलक्याम् ९रक्तपुनर्नवायाम् १०हरि-
द्रायाम् ११हिक्यायाम् १२सहाकरवृक्षे च १३भ

जम्भफलायां स्त्री राजनि० डीप् । १४विषनाशके लि० ।
विषजिह्व पुं विषयुक्ता जिह्वेव पलमस्याः । देयतावृद्धये
रत्नमा० । [शब्द० । स्त्रियां डीप् ।

विषज्वर पुंस्त्री० विषमिव प्राणहन्ता ज्वरो यस्य । १महिषे
विषण्ड न० विशेषेण पण्डम् । मृषाले शब्द० ।

विषतिन्दु पुं विषयुक्ततिन्दुः । १कुपीलो भावप्र० । २कारस्कर-
वृक्षे राजनि० । [वर्णे पुं० । ३तद्वति लि० अमरटीका ।

विषद न० वि+षद-अच् । १पुष्पकाशीसे राजनि० । २युक्त-
विषदंष्ट्रा स्त्री विषयुक्ता दंष्ट्रा । १सर्पदंष्ट्रायाम् । विषस्य

दंष्ट्रेव नाशकत्वात् । २सर्पकङ्कालीनतायां रत्नमा० ।
विषदन्तक पुंस्त्री० विषं दन्ते यस्य कप् । १वर्णे शब्द० च०

स्त्रियां डीप् । [चकोरखने हेमच० स्त्रियां डीप् ।
विषदर्शनसृत्य क पुंस्त्री० विषस्य दर्शनेन सृत्युरस्य कप् ।

विषद्रुम पुं विषयुक्तो द्रुमः । कारस्करवृक्षे राजनि० ।
विषधर पुंस्त्री० विषं धरति धृ-अच् । १वर्णे अमरः स्त्रियां

डीप् । “विषधरविषमं वनं भविता” उद्भटः ।
विषधर्मन् पुं विषस्येव धर्मोऽस्य कनिच्समा० । (आलकुम्भी)

लतायाम् शब्द० । [वृक्षे हारा० । २विषनाशके लि० ।
विषनाशन पुं विषं नाशयति नश-णिच्-ल्यु । १शिरीष-

विषनाशिनी स्त्री विषं नाशयति नाशि-णिनि डीप् ।
सर्पकङ्कालीनतायां शब्द० ।

विषनुद पुं विषं नुदति नुद-किप् । श्लोनाकवृक्षे शब्द० ।
विषपुष्प न० विषमिव नीलं पुष्पमस्य । १नीलपद्मे श-

ब्दमा० । २रुद्रदण्डे (मनफल) रत्नमा० कप् । मदनवृक्षे
भावप्र० ।

विषम लि० विगतो विरुद्धो वा समः । १असमे २अयुग्मे
(वियोड) ३चक्षुतानते ४दारुणे ५सङ्घटे च “भिन्नचिह्न-

चतुष्पादं विषमं परिकीर्तितम्” इत्युक्ते ६पद्यभेदे न० ।
“ओजोप युग्मं विषमः समश्च ल्यो०त० उक्ते ७मेघनिघुना-

दायमराशौ पु० । दत्तात्रयेभेदे पु० “चतुर्विधं परिश्रयेत्तालः
कङ्कणनामकः । पूर्णः १ खण्डः २ समश्चैव विषमश्चैव

कथ्यते । नचतुल्यं गढो पूर्णः १ खण्डे २ विन्दुद्वयं गुरुः ।
यगणस्तु समे त्रयेस्तमयट्गण्यो विषमे भवेत्” सङ्गीत० ।

विषमादागतः विषमय, रूप्यप, विषमरूप्य क, विषमोय
विषमादायते लि० सि०को० । [कृदे(कातिम) अमरः ।

विषमच्छद पुंविषमाणि अयुग्मानि सप्त वृदाः यस्य । सप्त-
विषमज्वर पुंविषम चयो ज्वरः । ज्वरभेदे । वधोक्तं भावप्र०

“तत्र विषमज्वरस्य निदानसम्बन्धपूर्विकां चामात्रिणाह